

Søg...



13. februar 2018

Jacob Krogsøe (<http://www.planetpulp.dk/author/jacob/>)

Synes godt ◀

The Cloverfield Paradox



Tekst |

Print denne side |

Send som email (mailto:?)

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20The%20Cloverfield%20Paradox&body=Jeg%20anbefaler
cloverfield-paradox%2F)

Det fineste ved denne gabende kedelige møgfilm er den måde, hvorpå Netflix annoncerede den. Ellers havde den aldrig fået den opmærksomhed som den har fået. En opmærksomhed, den bestemt ikke fortjener; en film der burde blive opslugt af sit eget paradoks.

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/the_cloverfield_paradox/the_cloverfield_paradox_plakat_stor.jp)
2008 udkom den fine *found footage*-monsterfilm **Cloverfield**. Ikke noget vidunder, men et ganske friskt *take* på monsterfilmgenren.

I 2016 kom så den intense og ganske fremragende **10 Cloverfield Lane** (<http://www.planetpulp.dk/?p=43070>), som foregår i det samme univers, uden at være en monsterfilm.

Og så tænkte man (og idéen er jo fin nok), at man ville lave en film, der på mange måder samler de to første film i forsøget på at lave noget, der minder om en samlet fortælling – en forklaring på de ting, der skete i de to første **Cloverfield**-film.



At man så er endt med manuskriptet til **The Cloverfield Paradox** er mig lidt en gåde. Det er nemlig ekstremt kedeligt og uden den mindste kant. En kedelig og trist metervare.

År 2028, Jorden er på røven

Vi er i det herrens år 2028. Jorden er, som det ofte er tilfældet, på røven. Energiressourcerne er ved at være opbrugte, og en forvrøvlet mission skal forsøge at skabe "infinite energy" (ja, man hører næsten et ekko af Palpatines "Unlimited Power"-orgasme) til Jorden.

Det er anordningen "Shepard", en partikelaccelerator, der er anbragt på rumstationen Cloverfield Station, der skal skabe energien. Men mange frygter, at det kan skabe "The Cloverfield Paradox", at der åbnes døre ind til uhyggelige parallel dimensioner fyldt med monstre og den slags.

Men man får naturligvis "Shepard" til at virke. Og så er Fanden ellers løs i Laksegade. Jorden er væk, og besætningen på rumstationen aner ikke, hvor de er. Noget har transporteret dem et andet sted hen. Flere dimensioner og tider begynder at krydse hinanden i en film, der bliver mere og mere forvrøvlet og dum.

Kløgtig markedsføring

Under Super Bowl, som jo er kendt for at være stedet, hvor kommende store film præsenteres i de dyre reklameblokke, skete der noget unikt.

Det blev nemlig offentliggjort, at **The Cloverfield Paradox** ikke ville få biografpremiere, men at den, helt ekstraordinært, ville få premiere på Netflix lige efter det sidste kast i Super Bowl. Så burde alle alarmklokker ellers gå i gang.

Der er netop intet unikt over selve filmen. Når man tænker det grundigt igennem, så er der jo "bare" tale om en film, der var tiltænkt en stor rolle, men som folkene bag har set udvikle sig til en god gammeldags møgfilm.

Så på den måde fik filmen den maksimale eksponering. I "gamle dage" var den bare blevet til en *direct-to-video*-stinker, som havde fået fine udlejningstal i Blockbuster, da subgenren horror/sci fi i rummet, er ganske populær.

De bedste film i den subgenre tæller for mig film som **Alien** (<http://www.planetpulp.dk/?p=13975>) (1979), **Aliens** (<http://www.planetpulp.dk/?p=13978>) (1986) og **Event Horizon** (<http://www.planetpulp.dk/?p=5177>) (1997) og i laget lige under finder vi film som **Lifeforce** (1985), **Sunshine** (2007) og **Pandorum** (2009).

De dårlige film i subgenren er film som **Supernova** (2000), **The Chronicles of Riddick** (2004) og **Life** (<http://www.planetpulp.dk/?p=43836>) (2016).

The Cloverfield Paradox placerer sig solidt blandt genrens forvrøvlende og dårlige film.

Ekstremt kedelig

Det mest imponerende ved filmen er faktisk, hvordan den lykkes med at inddrage så mange genreklichéer, som det nærmest er muligt. Det mystiske, der dukker op på rumskibet, intrigerne blandt besætningsmedlemmer, de platte vittigheder ("*Hey guys, check out my arm. I think my arm is trying to write something*"), manøvren med at koble en del af rumskibet fra, personen der ofrer sig, den overraskende slutning og meget, meget andet.

Det er faktisk utroligt, at filmen med alle de klichéer stadig formår at blive kedelig. Skuespillerne gør, hvad de kan, med deres papirstynde roller, og effekterne er også ganske udmærkede.

Men uhyggen og de vilde idéer drukner i kedsomhed og ligegyldighed. Filmen er slapt fortalt, som et jævnt pilotafsnit til en TV-serie, man godt ved aldrig bliver til noget. Eller som en kedelig B-film fra VHS-tidens guldalder.

Der er allerede mange, der har stor morskab med at koble den sammen med de to foregående film. At finde sammenfald og den slags. Og det er da også meget sjovt.

Men på bundlinjen gør det bare ikke **The Cloverfield Paradox** til en bedre film. En fjerde film i **Cloverfield**-franchisen, **Overlord**, er på vej. Så må vi håbe, at manuskriptet bliver bare en anelse bedre. Tak.



Titel: The Cloverfield Paradox
Instruktør: Julius Onah
Manuskript: Oren Uziel baseret på en historie af Oren Uziel og Doug Jung
Cast: Gugu Mbatha-Raw (Ava Hamilton), Daniel Brühl (Ernst Schmidt), Chris O'Dowd (Mundy)
Foto: Dan Mindel
Klip: Alan Baumgarten, Matt Evans, Rebecca Valente
Musik: Bear McCreary
Spilletid: 102 minutter
Aspect ratio: 2.39:1
Sprog: Engelsk
Produktionsland, år: USA, 2018
Produktionsselskaber: Bad Robot, Paramount Pictures

Anmeldt i nr. 148 | 13/02/2018 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=45165)

Stikord: Rummet (<http://www.planetpulp.dk/?p=4305>)



Jacob Krogsøe (http://www.planetpulp.dk/?page_id=894). Medstifter af Planet Pulp. Redaktør.

Bosiddende i Århus, hvorfra han har færdiggjort sit studie på Film- og Medievidenskab på KUA. Har desuden taget tillægsuddannelsen på Journalisthøjskolen, og startede den 1. oktober 2011 som mediebibliotekar på Randers Bibliotek.

Er født på Fyn og opvokset i Sønderjylland. Har altid haft en stor passion for film, helt tilbage fra da han så film i sine bedsteforældres biograf i Hesselager. **Maltin's Film Guide** [..] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=894)